

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J.S.**, zast. JUDr. Bohumilem Měšťánkem, advokátem se sídlem Čs. armády 34/828, proti žalované: **Vězeňské služby ČR, Generální ředitelství**, Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o přiznání výsluhového příspěvku od data zastavení jeho výplaty.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 9.228,-Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Bohumila Měšťánka, advokáta.**

Odůvodnění :

Žalobce v podané žalobě uvedl, že rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 30.9.2009 bylo zrušeno rozhodnutí ředitelky ekonomického odboru žalovaného ze dne 14.10.2003, kterým byla žalobci zastavena výplata příspěvku za službu. Na základě tohoto rozhodnutí ministryně spravedlnosti požádal o doplacení rozdílu mezi vypláceným starobním důchodem a možným příspěvkem, zároveň požádal o vyrovnání důchodu na úroveň zastaveného příspěvku a valorizace. Následně obdržel zamítavé stanovisko GŘ VS.

K výzvě soudu žalobce doplnil žalobu a uvedl, že po vydání rozhodnutí ministryně spravedlnosti znovu dne 19.10.2009 uplatňoval u žalovaného dopočítání a přiznání příspěvku za službu v plné výši a vyplacení rozdílu mezi vypláceným důchodem a příspěvkem za službu. Dne 9.11.2009 obdržel dopisem zamítnutí vyplacení příspěvku za službu. Argumentace vyjádřená v tomto dopise nemůže být důvodem pro nečinnost žalovaného. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalované povinnost vydat rozhodnutí, kterým rozhodne o jeho nárocích na přiznání výsluhového příspěvku od data jeho zastavení včetně příslušných valorizací.

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl k podstatě věci, že vyslovuje názor, že není povinna vydat rozhodnutí ve věcech služebního poměru, kterého se dovolává žalobce, protože vztah mezi § 116 odst. 4 a § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. byl příslušnou judikaturou dostatečně vysvětlen. Správní orgán nevydává rozhodnutí o tom, co je stanoveno zákonem, tento právní názor byl žalobci sdělen dopisem ze dne 9.11.2009 se závěrem, že mu požadované vyplácení výsluhového příspěvku ze zákona nenáleží.

Ze správního spisu, který byl soudu žalovanou předložen, byly zjištěny následující skutečnosti:

Rozhodnutím ze dne 17.10.1995 byl žalobci přiznán příspěvek za službu dle zákona č. 186/1992 Sb. Dne 18.8.2003 žalobce požádal žalovaného o zastavení vyplácení částečného invalidního důchodu a o přiznání starobního důchodu. Rozhodnutím ze dne 30.9.2003 byla žalobci přiznána od 29.4.2003 nová výše částečného invalidního důchodu s tím, že na základě volby žalobce nebude vyplácen, ale žalobce bude nadále pobírat příspěvek za službu. Rozhodnutím ředitelky odboru ekonomického GŘ VS ČR ze dne 14.10.2003, č.j. 50/3-15333/03-GŘ/743 byla žalobci dle § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb. zastavena výplata přiznaného příspěvku za službu od 6.11.2003 s odůvodněním, že mu od uvedeného dne vznikl nárok na starobní důchod. Následně byl žalobci od 6.11.2003 přiznán starobní důchod.

Podáním ze dne 8.3.2005 se žalobce obrátil na žalovanou a uvedl, že se dozvěděl, že měl možnost si vybrat pobírání příspěvku za službu místo starobního důchodu, což mu nebylo nabídnuto. Žádá proto přiznat vyplácení příspěvku za službu, dopočítat a doplatit rozdíl. Žalovaná mu přípisem sdělila, že nárok na příspěvek zanikl. Žalobce podal novou žádost dne 5.1.2007, kdy se opět domáhal vyplácení příspěvku za službu a poukazoval na nově přijatou právní úpravu. Žalovaná žalobci sdělila, že jde o právně nejasnou situaci a předložila ministroví spravedlnosti návrh dalšího postupu ve věci souběhu nároků. Následně byla věc posouzena jako podnět k přezkumnému řízení a předložena ministerstvu spravedlnosti. Rozhodnutí ze dne 14.10.2003 bylo zrušeno v přezkumném řízení rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 30.9.2009, č.j. 727/2008-OJ-SO/3, a to s odůvodněním, že žalobce neprovedl volbu mezi oběma nároky, neboť mu nebyla umožněna. Vězeňská služba do doby vydání rozsudku NSS možnost volby neuznávala a nepřipouštěla ji s odůvodněním, že v okamžiku vzniku nároku na starobní důchod přísluší pouze výplata této dávky. Podání žádosti o důchod v takové situaci nebylo volbou ve smyslu § 118 odst. 2 zákona, neboť v situaci, kdy VS ČR volbu nepřipouštěla, ocitl by se příslušník, který ukončil služební poměr dosažením důchodového věku, bez jakéhokoliv příjmu.

Dne 19.10.2009 se žalobce obrátil na žalovanou a zopakoval své požadavky. Přípisem ze dne 9.11.2009 žalovaná žalobci sdělila, že uplatněním žádosti o starobní důchod si zvolil pobírání starobního důchodu. Ode dne přiznání starobního důchodu nárok na příspěvek za službu zanikl. Rozhodnutí ze dne 14.10.2003 o odejmutí příspěvku bylo sice zrušeno v přezkumném řízení, ale ani toto rozhodnutí není právním nástrojem k tomu, aby VS ČR mohla splnit požadavky žalobce na doplácení údajného rozdílu mezi pobíraným starobním důchodem a zastaveným příspěvkem za službu. Zákon č. 186/1992 Sb. neumožňoval takový rozdíl vyplácet. Žalobce na tento přípis reagoval dopisem, ve kterém uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí a že se proti němu případně odvolává.

Další rozhodnutí ve věci nebylo vydáno a na poslední přípis žalobce žalovaný již nereagoval.

U ústního jednání žalovaný uvedl, že rozhodnutí ze dne 14.10.2003, kterým bylo konstatováno, že žalobci se zastavuje od 6.11.2003 výplata příspěvku za službu, bylo rozhodnutím, které pouze konstatovalo stav, který vznikl ze zákona a jeho následným zrušením rozhodnutím ministryně spravedlnosti se tento stav, který nastal ze zákona,

nezměnil. Dále uvedl, že je toho názoru, že přípis zaslané žalobci je možno považovat za rozhodnutí.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Rozhodnutím ředitelky odboru ekonomického GŘ VS ČR ze dne 14.10.2003, č.j. 50/3-15333/03-GŘ/743 byla žalobci dle § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb. zastavena výplata přiznaného příspěvku za službu od 6.11.2003 s odůvodněním, že mu od uvedeného dne vznikl nárok na starobní důchod. Toto rozhodnutí bylo zrušeno v přezkumném řízení rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 30.9.2009, č.j. 727/2008-OJ-SO/3, a to s odůvodněním, že žalobce neprovedl volbu mezi oběma nároky, neboť mu nebyla umožněna. Žalovaná však na zrušení svého rozhodnutí žádným způsobem nereagovala, přestože žalobce opakovaně žádal o přiznání příspěvku za službu. Žalovaná žalobci pouze přípisem sdělil, že ani rozhodnutí ministryně spravedlnosti není právním nástrojem k tomu, aby VS ČR mohla splnit požadavky žalobce na doplacení údajného rozdílu mezi pobíraným starobním důchodem a zastaveným příspěvkem za službu. Soud po posouzení věci dospěl k závěru, že bylo povinností žalované vydat rozhodnutí. Žalobce se svými opakovanými žádostmi domáhal vyplacení rozdílu mezi starobním důchodem a příspěvkem za službu, v přezkumném řízení bylo dřívější rozhodnutí žalované zrušeno. Žalobce následně svou žádost zopakoval, žalovaná však reagovala jen přípisem a odmítla ve věci vydat nové rozhodnutí. Soud neakceptoval tvrzení žalované při ústním jednání, že přípis zaslaný žalobci dne 9.11.2009 by bylo možno považovat za rozhodnutí ve věci samé. Jak je patrné z tohoto přípisu, nemá žádné náležitosti rozhodnutí a byť v reakci na tento přípis žalobce uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí a případně se i odvolává, žalovaná již nijak nereagoval. Tvrzení žalované je také v rozporu s jejím vyjádřením k podané žalobě, kde uvedla, že dle svého názoru není povinna vydat rozhodnutí ve věcech služebního poměru, kterého se dovolává žalobce, protože vztah mezi § 116 odst. 4 a § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. byl příslušnou judikaturou dostatečně vysvětlen; správní orgán nevydává rozhodnutí o tom, co je stanoveno zákonem, tento právní názor byl žalobci sdělen dopisem ze dne 9.11.2009 se závěrem, že mu požadované vyplacení výsluhového příspěvku ze zákona nenáleží.

Vzhledem ke shora uvedenému tedy soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná, a proto uložil rozsudkem žalované povinnost vydat rozhodnutí v určené lhůtě (§ 81 odst. 2 s.ř.s.).

Soud dodává, že uvedeným rozhodnutím nijak nepředjímá, jak by měla žalovaná o žádosti žalobce rozhodnout, neboť v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu soud pouze konstatuje, zda je správní orgán ve věci nečinný; soud však nemůže předjímat, jakým způsobem má správní orgán rozhodnout.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v soudním poplatku zaplaceném z podané žaloby ve výši 1.000,- Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě dva úkony právní služby po 3.100,- Kč (příprava a převzetí věci, účast při ústním jednání) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění od 1.1.2013) a dva režijní paušály po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 6.800,- Kč. Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1.428,- Kč. V souhrnu tak náklady žalobce dosahují částky 9.228,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2013

JUDr. Eva P e c h o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková